

Praha 18. IX. 1954.

Vážení pane doktoro a vždy milý
Kučerě,

děkuji vám mnohokrát za váš milý a
srdčný dopis. Čteš jsem si vaši Rukou
Roupi, ale bytám o prázdminách vředů-
ry dost zaměstnaná, takže jsem se k tomu
ště nedostala. Po přečtení vašeho dopisu
toto Roupi odložím a budu se moct věřit
redefiniční vydeání.

Že jste mně nepodal autorský vyhled,
mne ani neudivilo, ani nezklamalo. Myslela
přem, že jste si na to buď nepomněl nebo
že jste neměl dost volných vyhledů.

Musím se vám omluvit ale také já.
Vysěl nedávno „Zvolen“, první monografie,

Rteron jsem dostala pro „Tvar“ a já jsem Vám ji také neposlala, ačkoli mám doposud na psacím stole seznam všech suvenýrů, kterým jsem ji chtěla poslat a mezi nimi je na prvním místě vaše jméno. Měla jsem k tomu však trochu jiné důvody. Text je celkem dobrý, i když snad až příliš rozvlácný a populární. Měla jsem při psaní stále před očima publikum a školské výpravy, které navštíví o prázdninách slovenské školy a chtěla jsem, aby i tento druh návštěvníků z knihy něco měl, protože ve škole jsou právě tyto lidé ti největší a nejpozornější čtenáři a zaslouží si, aby se jim autoři trochu věnovali.

Alle zato ta výprava! Fotografie byly dokonale, dostal je pan Paul s největší snivostí a schválně jel v zimě do Zvolena, když jsou stromy bez listů, aby nevadily

mě zobrazení. Ale co z nich udělala reprodukce! Koukněte, posoudíte to sám, protože přece jen se odhrožováno Vám ji k tomuto dopisu přiložit. Ovšem, částečně jsem vinna i já. Nevzala jsem do posledního okamžiku, jak bude vypadat konečná úprava knihy a obrázky jsem seřadila podle svého názoru a podle systému se kterým jsem se řídila, že redakce bude mít výdatně spolupracovníka, který konečnou úpravu provede. Když jsem dostala autorské vyřizky, byla jsem opravdu zklamána a říkla jsem si, že jsem si s tím textem neměla dělat takovou práci, protože to celkem nestojí za to. A proto jsem se ani neodvážila Vám tohoto přívodce prezentovat, nestojí celkem za to.

Tedy jsem se, že „Tvar“ knihy bude vypadat pěkně a že to bude nějaké dobro, ale brzy jsem viděla, že je to mi asi už trochu psát jen populární přívodce a obecní brožury. Jsem však dnes odhodlána na to, co si sama vyberu, protože

musím plat (ted' po zlepšení 1200 Kč měs.)
by pro oba rozhodně nestačil. Musím tedy
se starat o stálý příjem, kterým bych doplni-
la jeho příjem, alychom mohli alespoň sluš-
ně bydlet. Nemohu se proto také pustit do
větší práce. Cíle vlády mám už napsané
až na „lubitskou“ Rapirolu, poslední, ale
nemohu se dostat ted' k tomu, alych ji napsala
a pak podělují, že by moje koncepte byla
dnes přijatelné. A „do sítě“ já nerada píši,
mám ráda, když to, co píši, se čte a pohledu-
jí slyš & ctěněm. Nelíbí mi absolutní
věda pro vědu.

„Tvar“ měl s úmyslem sepsat se mnou au-
torskou smlouvu na souborné dílo o sloven-
ských vládách, ale než k tomu došlo, bylo
už nakladatelství „organizováno“ a o tomto
chronickém chování všech našich veřejných
podniků vzal ze své - alespoň prozatím - i

tenho plánu. Težila jsem se na to, protože
mám materiál poltronové a mám slovensko-
rada. chtěla jsem to dělat jen s hlediska
umělecko-technického, abych se vyhnula
všem nepříjemným komplikacím a byl by
to vhodný doplněk k vaší práci. Moje české
hrady ^{by} mě stejně nenabýly, protože vaše
knižka alespoň na čas poskytne záhyb tak zá-
jem nakladatelský tak i důležitost čtenářů.
A také musím říct, až se podívám v Pražské-
m reorganizaci, až dostane nové jméno a
hlavně - až bude mít zase dojemní papír s no-
vým hlavním, neboť to je myslím hlavní dů-
vod celé reorganizace.

Pražský snad vyjde i čtenářský rámec, který
mě zvláště zaujal, protože to stavili anglosaskí
Tingertové a podařilo se mi v projektu objevit hned
přímo účast Alberta Dürera a nebo alespoň
bezprostřední slovo jeho theoretického díla o

opuštění. nabídku jsem „Umění“ zvláštní člá-
nek na toto téma, ale došla jsem od našina,
Kterému jsem o tom na začátku čtení psal,
br, nedostala odpovědi. Snad až po prázdninách
se zase vrátím v Akademii cilejší život.

Pracuji teď na monografii o Trenčíně a
pak mám psát s Flor. Hodolcem, ředitelem
bojnického muzea monografii o Bojniciach.
Jsem tedy stále dostatečně zaměstnaná.

Moc ráda bych Vás zase jednou viděla
a s Vámi si popovídala o všem, co do dopisu
nelze ani napsat a o čem bych ráda slyšela
Váš názor. Máme teď několik set barevných
fotografií ze Slovenska, hlavně lidové architektury
a máme i pomítaciu. Muz by
Vám obrázky velmi rád ukázal a snad by
Vás to i bavilo. Nechtěl byste nás některou
sobou na večer navštívit? Čekali bychom
Vás na Vaše oznámení data v stavce lbrk.
dráhy (přímí stanoví se pozdějším sanatoriem
(čís. 17 a 21).

Prozrahám Vám ještě jednou mnohokrát děkuji
za dopis a doufám, že nám uděláte tu radost
a přijedete se na nás podívat. Srdčně zdraví
Vášě Omluva!